

Emoțiile , primăverii

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

INSPECTORATUL ȘCOLAR
JUDEȚEAN MUREȘ

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

Inspectoratul Școlar Județean Mureș

ȘCOALA GIMNAZIALĂ
"Sfântu Gheorghe"
SÂNGEORGIU DE MUREȘ

A XI-A EDIȚIE
A CONCURSULUI REGIONAL
1202-CAER

~ clasele a V-a și a VI-a ~

EMOȚIILE PRIMĂVERII

- Creații literare -

Aprilie 2020

*Școala Gimnazială Sf. Gheorghe
SÂNGEORGIU DE MUREȘ*

EMOȚIILE PRIMĂVERII
NR. 9 - 2020

**COLECTIVUL DE
REDACȚIE:**

Prof. GABRIELA BUTA
Coordonator

COLABORATORI:

INSPECTORATUL ȘCOLAR
JUDEȚEAN MUREȘ

Prof. CSIKI ANGELA
Director

Prof. LAURA FRENȚ
Director adjunct

Prof. MIHAELA GLIGA

MIRELA RUȚĂ
Bibliotecară

ISSN 2284-9300

ISSN-L 2284-9300

COLABORARE

Primăria Sângeorgiu de Mureș,
dl. primar Ing. Sófalvi Sándor Szabolcs

CUVÂNT ÎNAINTE

„Cu mantia plină de lumină, primăvara împarte din pocalul ei tinerețe, voieșie și culoare. Să ne bucurăm toți de acest minunat anotimp!”

Concursul Regional de creație literar-artistică „Emoțiile Primăverii”, ediția aXI-a 2020, cuprins în CAER 1202, dedicat elevilor de clasele aV-a, aVI-a, și-a continuat activitatea într-un cerc restrâns, datorită situației nefericite la nivel național.

Acest concurs valorifică interesul elevilor pentru utilizarea unor metode active care pot contribui la dezvoltarea capacității de comunicare, de manifestare a spiritului critic, tolerant, deschis și creativ. Prin acest concurs se identifică secvențele de dialog, dintr-un mesaj scris, în scopul înțelegerii modului de structurare a acestuia, înlănțuirea clară a ideilor într-un mesaj scris, redactarea unor lucrări scurte pe o anumită temă, urmărind un plan, așezarea corectă a textului în pagină adaptarea vorbirii la situațiile speciale sau neprevăzute de dialog, sesizând progresia și coerența ideilor exprimate, respectarea semnelor de ortografie și punctuație, a formulelor elementare de menținere a dialogului.

Concursul își propune să dezvolte imaginația elevilor și să le valorifice competențele, el se înscrie în preocupările noastre de a descoperi noi talente noi mesageri ai creativității.

PROFESORI COORDONATORI:

✓ FRENȚ LAURA, GLIGA MIHAELA, BUTA GABRIELA – Școala Gimnazială „Sfântu Gheorghe” Sângeorgiu de Mureș

✓ Ciorăneanu Voichița, Școala Gimnazială „Petre Popescu”, Vânători

✓ Belean Adela, Școala Gimnazială „Nicolae Bălcescu”, Târgu-Mureș

✓ Crăciun Mihaela, Școala Gimnazială „Florea Bogdan”, Reghin

✓ Magdău Adriana, Școala Gimnazială Șăulia

✓ Lungu Gianina, Școala Gimnazială „Gheorghe Șincai”, Râciu

✓ Ionela Petruc, Școala Gimnazială Dacia, Târgu-Mureș

Renașterea naturii

*Bora Darius, aVI-a
Școala Gimnazială Dacia, Târgu-Mureș
Prof. coordonator Ionela Petruc*

Primăvara cea mult așteptată își face încet simțită prezența în întreaga natură. Parcă cu toată ființa ei se grăbesc să-și alunge sora cea rece.

Alături de natură și oamenii ies din amorțeală și încep să-și pună în ordine grădinile pentru a se bucura mai târziu de roade bogate.

Astfel și eu cu întreaga familie am ieșit în grădina casei pregătiți să revină la viață.

Primul lucru care mi-a atras atenția a fost un vlăstar de măr care se ondula în bătaia ușoară a vântului

M-am apropiat de el și atunci mi-a șoptit cu o voce sfioasă:

-Bună, vrei să mă ajuti te rog?

-Sigur că da, ce pot să fac pentru tine?

-Îmi aduci, te rog, puțină apă, iarna care a trecut am suferit de sete și parcă mă lasă puterile.

-Sigur că te ajut! Îți promit că o să vin zilnic să-ți aduc apă proaspătă de izvor ca să prinzi puteri.

-Iar eu o să te răsplătesc cu cele mai gustoase mere când o să cresc!

M-am ținut de promisiune și astfel cu ajutorul meu natura parcă a prins mai multă forță, la fel ca și vlăstarul de mere care și-a fixat rădăcinile adânc în pământ și și-a ridicat fruntea spre înaltul cerului bucurându-se de adierea lină a vântului de primăvară și de razele blânde ale soarelui visând la vremea când o să mă răsplătească cu cele mai gustoase fructe.

O zi de primăvară

*Vadadi Delia, aV-a
Școala Gimnazială „Sfântul Gheorghe”,
Sângeorgiu de Mureș*

Primăvara a sosit. Ghiociei s-au trezit. Vremea a devenit blândă. Vântul poartă pe aripile sale puful de păpădie. Razele calde ale soarelui mângâie dealurile înverzite. Se simte peste tot parfumul seducător al naturii. O buburuză roșie ca căpșuna s-a așezat pe iarba verde ca smaraldul, lângă ea sosi o albinuță gingașă.

- Bună buburuză!
- Bună albinuță!
- Ce frumoasă este primăvara!
- Și mie îmi place.
- Ai vrea să vizităm acel munte, de lângă câmpul cu lalele colorat, asemeni curcubeului.
- Desigur, mi-aș dori să aflu cum e.

Se auzea murmurul izvorului din munte. Totul era magic. Izvorul curgea subțire și dădea o răcoare care îmbinată cu cerul senin și razele soarelui te îmbujorau.

- Ce loc minunat, răspunse buburuza.

Cele două prietene au zburat prin pădurea verde alintată de curcubeul jucăuș.

Noapte s-a așternut peste tot și cele două prietene curioase s-au îndreptat spre casa lor. Luna argintie se auzea între stele strălucitoare îngânate de greiere.

Magia primăverii

*Gherman Karla, aV-a
Școala Gimnazială „Sfântul Gheorghe”,
Sângeorgiu de Mureș*

Primul firicel de iarbă își scoate capul alături de ghiocel. Ghiocelul pară sfios îl deranjează un petec de zăpada rece. Soarele îl mângâie și îi face loc să iasă. Primăvara și-a făcut intrarea în grădina noastră. Se văd peste tot zburând albine, fluturi și buburuze.

Copiii își găsesc o mulțime de jocuri pe-afară. Într-o zi însorită, un ghiocel și-a dorit să discute cu o lealea.

- Bună doamnă lealea!
- Bună ghiocelule!
- Mă bucur că ți-ai arătat căpușorul din zăpadă.
- Mă bucur că soarele mi-a fost de ajutor și sunt fericit să vă reîntâlnesc.

Cele două flori și-au povestit din amintirile trăite. Primăvara va rămâne pentru noi un anotimp plăcut , liniștit și vesel.

Ghiocelul și Rândunica

*Vuță Dragoș Mihai, a V-a,
Școala Gimnazială „Sfântul Gheorghe”,
Sângeorgiu de Mureș*

Primăvară cea colorată a revenit cu minunățiile naturale, ea aduce bucurie în sufletele copiilor.

Când vestitorii primăverii apar, adică ghiociei. Toată lumea se bucură că va reveni la viață natura cea splendidă. După ce a apărut și ultimul ghiocel, au apărut și păsările călătoare. Când ghiocelul cel mic a văzut păsările călătoare, s-a bucurat mult să-și vadă vechi lui prieteni zburători. Peste câteva zile o rândunică, care era foarte cuminte, și bună prietenă cu ghiocelul, l-a vizitat să vadă cum se simte.

Ghiocelul a așteptat-o cu brațele deschise și pline de iubire. Revederea lor a fost una neașteptată.

- Rândunică povestește-mi cum a fost în țările calde ?
- Minunat, oameni calzi, blânzi, plăcut.
- Iarna, a fost blândă pe-aici, întreabă rândunica.
- Da, așa mi-au spus vrăbiuțele. Vreau să-mi spui rândunică ce-ți place cel mai mult aici, dacă mereu te reîntorci.
- Prietenia voastră, aerul curat și pădurea primitoare, cuiburile mereu reînoite.

Primăvara, fără prietenie, voie bună și flori parcă n-ar exista. Ghiocelul a bucurat zâmbetele fetelor care l-au văzut alături de rândunică cum își juca clopoțelul firav.

Vestita primăvară

*Meruția Maria, a V-a
Școala Gimnazială „Sfântul Gheorghe”,
Sângeorgiu de Mureș*

A sosit primăvara! Ne-am bucurat cu toții. Această primăvară a fost diferită față de alta, parcă frunzele, florile, copacii și ghiociei erau mai triști. Dar a venit soarele și i-a înveselit pe toți.

Lângă grădină se zăreau doi ghiociei mici, dar care creșteau în liniște.

Auzeam cu vorbeau în șoaptă, cum se uitau după rândunelele care se întorceau din țările calde.

- Bună dimineața, păsări călătoare !
- Bună dimineața, ghiociei ! Vă pregătiți pentru marea sărbătoare de Ziua Mamelor, frumos din partea voastră.

Discuția lor a durat până aproape de înserare. A doua zi, soarele a fost și mai strălucitor. Glasuri de copiii se auzeau pe străzile înverzite. Curcubeul a intrat și el în discuție cu ghiociei care erau cei mai vorbăreți din grădină.

O așa primăvară n-am mai întâlnit demult și pentru mine relația cu natura este una specială.

Ghiocelul

*Todoran Diana, a VI-a,
Școala Gimnazială „Sfântul Gheorghe”, Sângeorgiu de Mureș
Prof. coordonator: Gliga Mihaela*

Într-o seară mă plimbam alături de prietena mea prin pădure. Ea a vrut să plece, așa că am condus-o până la ea acasă:

- Pa, Nina! Ne vedem mâine!
- Pa, Lisa!

Am rămas singură în pădure. Când mă plimbam prin pădure, am văzut trei copii care se certau. M-am apropiat de ei să văd ce se întâmplă; două fete se certau, ambele voiau să rupă același ghiocel. Oribil, omorau o floare doar pentru a o admira două minute.

Am mers la ele, voiam să salvez micuța și nevinovata floare.

- Ana, uite o verעיță! zise una dintre fete când mă văzuse.
- Marian, haide! îi zise cealaltă fată celui de-al treilea copil care le ignora.

Cei trei copii au început să mă alerge prin pădure.

Am ajuns departe de ghiocel, așa că am decis să mă cațăr într-un copac.

- Nu!... am alergat degeaba! zise băiatul.
- Da, haide acasă! zise o fată.

M-am întors rapid la ghiocel și l-am salutat.

- Salut, mulțumesc că m-ai salvat!
- Pentru puțin! Numele meu este Nina, dar al tău?
- Bobiță. Vrei să fim prieteni?
- Da, ești foarte aproape de casa mea! zise bucuroasă Nina.
- Eu nu mai am niciun prieten, nu mă pot mișca.
- Ei bine, de acum vei avea doi prieteni! Eu și prietena mea Lisa.
- Sunt foarte fericit! Mulțumesc, Nina!

Și așa cei trei au rămas prieteni, Lisa fiind încântată de noul prieten.

Cântecul primăverii...

*Gîrbuleț Diandra- Alexia,
Școala Gimnazială „Sfântul Gheorghe”, Sângeorgiu de Mureș
Prof. coordonator: Gliga Mihaela*

Totul a început când am fost mică, aveam o viață normală ca și orice copil. Mă jucam, dansam, dar mai ales adoram să îmi ajut mama în grădină deoarece era primăvară, însă parcă de data asta era magică.

Într-o zi s-a întâmpilat ceva; am plecat să mă plimb prin pădurea din apropiere și am găsit o ușă, mă întrebam ce este cu ea acolo. Prima oară am crezut că era o farsă făcută de un prieten de-al meu, dar apoi mi-am dat deama că nu era o farsă pentru că nu avea nimeni de unde să știe că eu sunt aici.

A trecut timpul, iar eu mă hotărâsem să văd ce este dincolo de acea ușă, așa că am deschis-o. Am văzut o lume, era magică și nici nu îmi venea să cred ce am văzut.

După ce am intrat în lumea aceea am auzit un cântec, era cel mai frumos cântec pe care l-am fi auzit vreodată. M-am hotărât să îl urmez deoarece parcă mă vrăjea.

Când am ajuns, am văzut o câmpie plină de flori de toate culorile; copacii aveau culorile curcubeului, acolo erau și animale, ca de exemplu o turmă de cai sălbatici, iepuri roz, căprioare curcubeu, mai erau multe, dar nu vi le pot zice că așa s-ar termina povestea, deci să coninuăm...

Am mai stat puțin acolo și a venit un iepuraș și m-a întrebat:

- Tu cum ai ajuns aici și cum de ai găsit locul acesta?
- Păi, mă plimbam prin pădurea din lumea mea și am găsit o ușă care m-a adus pe lumea asta.

- A, ai găsit ușa, am înțeles.
- Iar apoi am auzit un cântec și l-am urmat.
- Un cântec?!
- Da, este vreo problemă?
- Tu ești aleasa!
- Eu?
- Da, acel cântec este cântat de zânele magice din pădurea din partea cealaltă a câmpiei.

După ce terminasem discuția cu iepurele, m-am hotărât să mă întorc acasă pentru că eram sigură că mama mea era îngrijorată pentru mine.

Pe drum mi-am luat rămas bun de la toate animalele pe care le-am întâlnit în aventura mea.

Când am ajuns la locul în care am găsit lumea asta, aveam o problemă, ușa nu mai era acolo. M-am agitat fiindcă am crezut că voi rămâne blocată acolo pe vecie, dar s-a întâmplat o minune, am auzit același cântec pe care l-am auzit și când am venit.

- Sunt salvată!

După ce am urmat cântecul, am găsit ușa și am zis că nu voi mai merge acolo pentru că mi-am abandonat mama și am lăsat-o singură acasă.

După promisiunea pe care mi-am făcut-o , am ajuns acasă, dar am avut o surpriză de neuitat: Am găsit-o pe mama bolnavă în pat.

După un an eu crescusem, dar tot nu puteam uita momentul când am găsit-o pe mama bolnavă, dar nici când găsisem acel loc minunat.

Nu îl uitasem niciodată!

Frumusețile primăverii

*Somodi Ianis-Marian, a V-a
Școala Gimnazială „Sf. Gheorghe”, Sângeorgiu de Mureș
Prof. coordonator: Gabriela Buta*

Primăvara este anotimpul când iarna își cedează locul primului anotimp, când toate viețuitoarele parcă prind din nou viață, după un somn lung.

Primul semn care apare este ghiocelul, numit și „Vestitorul Primăverii”, iar după, apare iarba verde ca smaraldul strălucitor și prețios.

Florile sunt doar una dintre minunățiile primăverii; albăstreaua ca cerul albastru, zambila cu mirosul ei înțepător, lăcrămioara cu florile ei ca stropii de rouă dimineața, brândușa cu numele ei gingaș de copilă, lăleaua în culorile ei pastelate... Florile înfloresc în toate culorile posibile, înfrumusețând cu un strop de gingășie, fiecare meag pe care apar.

Primăvara îmi aduce un zâmbet pe față de fiecare dată când mă gândesc la ea. Soarele blând strălucește pe fața copiilor, parcă sărutându-i.

Păsările se întorc din nou în țările din care au plecat, înapoi la cuiburile lor.

Dealurile înverzesc iarăși după o perioadă îndelungată, în care au fost acoperite de o pătură de zăpadă – albă ca spuma laptelui.

Iar mamele și femeile se bucură de atenția acordată de ziua lor.

Prietenia

ORBÁN KAMILLA, a V-a C
Școala Gimnazială „Sf. Gheorghe”, Sângeorgiu de Mureș
Prof. coordonator: Frenț Laura

A sosit primăvara .Cerul este senin, soarele strălucește voios, copacii au înmugurit. Ghiociei și toporași răsar pe aici, pe acolo. Păsările călătoare s-au întors din țările calde. Grupuri mari de păsări vioaie au umplut cerul albastru. Primele care au ajuns la destinație sunt rândunicile și berzele. Animalele mari și mici s-au trezit din hibernare și au ieșit la plimbare să sărbătorească venirea primăverii. Natura s-a trezit la viață , iar vietățile s-au trezit din adormirea de peste iarnă. Pădurile adormite s-au trezit, bucuria plutește pretutindeni. Printre miile de suflete entuziasmate de venirea primăverii, un fluture era așa de fericit, încât s-a gândit să facă o plimbare prin natură. Dar deodată s-a auzit un plânset din tufiș.

O buburuză plângea. Fluturile a auzit-o și a întrebat-o:

- De ce plângi?de ce ești tristă?
- Pentru că m-am lovit la picior și mă doare foarte tare.
- Am căzut și nu pot să mă duc acasă la familia mea.
- Unde locuiești? Departe?
- Da , departe și singură nu o să pot să mă duc, și mi-e frică
- Nu te teme, nu te las singură, eu te ajut.!
- Te-ai lovit tare?
- Da , m-am lovit și nu pot să calc pe picior.
- Mă doare, trebuie să ajung la medic.
- Hai urcă pe spatele meu și te duc la domnul doctor Greieraș!
- Vai, mă tem, oare nu o să cad ?
- Nu, nu, ești în siguranță.

Fluturile și buburuza au plecat la domnul doctor Greieraș. Doctorul a consultat-o și a zis că are o veste neplăcută..

- Hm, hm....Am o veste neplăcută!
- Piciorul este rupt și trebuie să stai imobilizată.
- Vai , cum o să mă duc acasă?
- Urcă pe spatele meu și te duc acasă!- spunea fluturile.

Fluturile și buburuza au mulțumit domnului doctor Greieraș. Ei au plecat acasă. Când au ajuns acasă , părinții buburuzei au mulțumit fluturașului pentru ajutor.

În fiecare zi, fluturile a venit în vizită și s-au jucat împreună. Ei au devenit prieteni foarte buni.

Frumusețile primăverii

*Țăran Bianca a, a VI-a
Școala Gimnazială „Sfântul Gheorghe”, Sângeorgiu de Mureș
Profesor coordonator: Frenț Laura*

Într-o zi liniștită de primăvară, am decis să mă duc în colțul meu minunat, ca să citesc cartea primită de la bunica mea iubitoare. Cartea era despre un om, care trăia singur cu fieta lui și ne povestea toate peripețiile prin care a trecut.

În timp ce lecturam cartea, peisajul mirific care mă înconjura mi-a atras privirea. Păsările cu glasul lor de aur cântau prin fiecare copac din grădina mea. Crengile copacilor, ce se asemănau cu aripile îngerilor dădeau semne că mugurii stau să iasă la iveală. Ghiociei, de abia răsăriți, formau cu petalele lor un covor alb, la fel ca zăpada. Eu stăteam liniștită pe hamacul construit de bunicul meu. Încercam să mă întorc înapoi la cartea mea, dar peisajul scos parcă dintr-o carte de basme, îmi atrăgea privirea de fiecare dată. Luciul râului din spatele grădinii mă orbea cu frumusețea lui, reamintindu-mi astfel de acele clipe frumoase, petrecute împreună cu familia mea, la mare.

Într-un final, am reușit să mă întorc înapoi la cartea mea. După ce am terminat patru capitole, am observat că a trecut puțin timp. Uitându-mă mai atent, am putut observa razele soarelui ce îmi încălzeau întregul corp. Iarba verde ce se asemena cu smaralde era și ea încălzită de razele soarelui. Florile multicolore râdeau și ele într-un colț, formând cu petalele lor un curcubeu magic, ieșit parcă dintr-o altă lume. Iată că a apărut și vântul ce s-a strecurat prin pletele aurii ale câinelui, ce stătea și dormea la soare, ca să îl mângâie și pe el, razele blânde ale soarelui. Orele au trecut nespuse de repede și ziua aceasta minunată de primăvară s-a scurs ca licărirea unui diamant.

La un moment dat, în grădină ,două flori povesteau.

- Mă gândeam, spune, viorea , eu am cele mai frumoase și catifelte petale de aici!

- Dar și petalele mele sunt uimitoare! adăuga zambila nemulțumită .

- Și petalele mele sunt deosebite și strălucesc nemaipomenit în lumina soarelui, iar roua de pe ele este asemeni unui cristal! spunea mândră lăcrămioara.

- Eu am o idee, afirmă zambila , ce ar fi dacă am chema-o pe regină să o aleagă pe una dintre noi și să fie binecuvântată cea aleasă.

Așa că au chemat-o numaidecât pe regină , iar aceasta a spus:

- Eu am să aleg cea mai gîngășă și delicată floare de aici.

- Sigur sunt eu! spunea lăcrămioara.

- Aleg ghiocelul, vestitorul primăverii.

Din acea zi , ghiocelul se crede a fi o floare binecuvântată.

Îmi pare rău că s-a terminat acea zi minunată, dar sunt sigură că primăvara va avea un mănunchi de zile și mai frumoase, pregătite pentru noi toți .

Iarna și Primăvara

*Bloj Briana, a VI-a
Școala Gimnazială „Sfântul Gheorghe”, Sângeorgiu de Mureș
Prof. îndrumător: Frenț Laura*

Era sfârșitul lunii februarie, ceea ce însemna că vine primăvara. Toți oamenii erau bucuroși că până și cea mai mică fărâmbă de rază de soare le va face ziua mai bună.

Iarna văzând că oamenii o întâmpină, bucuroși și nerăbdători pe Primăvară, aceasta nu a putut să își amintească dacă vreodată pe ea, oamenii au întâmpinat-o cu așa mare entuziasm. Și atunci Iarna a spus:

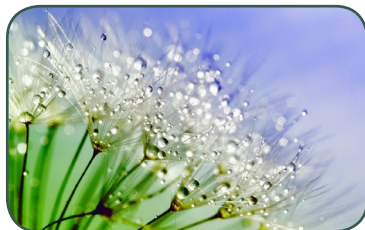
- Voi de ce vă bucurați atât de tare de venirea surorii mele?
- Deoarece Primăvara reînvie totul la viață, până chiar și personalitatea oamenilor, spuse unul dintre săteni.
- Dar eu vă dau clipe de neprețuit și zăpadă!
- Primăvara e mai blândă și mai roditoare, putem ieși mai des din casă, soarele strălucitor va apune mai târziu..Toata lumea iubește Primăvara. După toate cele auzite Iarna a spus:

- Atunci va trebui să o mai așteptați puțin pe îndrăgita voastră Primăvară!

Sătenii au încremenit de frică, erau ca niște stane de piatră. Iarna s-a făcut nevăzută într-o ceață deasă. Când Iarna a văzut-o pe primăvară, a dat ordine să fie închisă într-o temniță de gheață.

După mult timp în care oamenii nu au avut primăvară, sora Iernii s-a gândit că cineva a vrăjit-o pe Iarnă. Sufletul bun al Iernii nu a putut să facă vreodată așa ceva..Primăvara își spuse:

- Trebuie să fie o cale să îmi salvez sora. Și atunci un ghiocel a apărut, .Primăvara a spus:
- Ce faci aici, mititelule?

- Te-am auzit că vrei să o salvezi pe sora ta și noi dorim să te ajutăm?

- Sunteți mai mulți?

- Da , suntem două sute de ghiocei , dornici să te ajute!

- Păi dacă sunteți dornici să mă ajutați,...puteți începe!

Toți ghioceii s-au pus pe treabă și au reușit să o elibereze pe Primăvară! Aceasta a spus;

- Vă mulțumesc mult tuturor și vă sunt etern îndatorată.

- Stai liniștită , a fost plăcerea noastră!

Fără să mai stea prea mult pe gânduri , aceasta a fugit repede la sora ei,Iarna a fost surprinsă să o vadă .Primăvara a îmbrățișat-o strâns pe Iarnă și vraja s-a rupt..Atunci Iarna a întrebat-o:

- Ce s-a întâmplat?

- Ai fost sub vraja orgoliului.

- Și cum m- ai vindecat?

- Te-am vindecat, deoarece iubirea adevărată topește o inimă de gheață.

- Îți mulțumesc că ai rupt vraja.

Cele două surori s-au îmbrățișat și Iarna a lăsat-o pe Primăvară să se ocupe cu înfrumusețarea meleagurilor.

Ce s-a întâmplat a doua zi

*Chirteș Luana , a VI-a
Școala Gimnazială „Florea Bogdan” Reghin
Prof. îndrumător: Crăciun Mihaela*

Venise primăvara. Ghiociei erau prezenti, soarele făcea tumbe pe cer, gâzele și florile toate erau fericite. Insectele se jucau și se simteau bine, până când un nor întunecat a acoperit soarele mândru. A început ploaia. Zâmbetele insectelor dispăruseră brusc. Toate gâzele au dispărut ca prin minune în casele lor. Albinei, Mia i-a venit o idee. Înainte de a pleca în casă, i-a făcut un semn libelulei ca să îi spună ceva :

- Bruno, ne trimitem mesaje pe geam și încercăm să rezolvăm problema!
Da ?

-Ce bine! a spus Bruno încântat.

Cei doi amici au început să scrie pe foi : cuvinte, fraze și propoziții ca să facă cumva să se întâlnească din nou. Începu Bruno , scriind pe foaie ,iar mai apoi Mia să citească de pe foaia lipită de geam , deoarece casele lor erau la trei metri distanță .

-Ce zici, după cum văd ploaia nu se va opri până mâine ,așa că , doar o speranță avem. Așteptăm până mâine , să vedem ce se întâmplă a doua zi .

-De acord ,a spus Mia fără negație .

În dimineața următoare soarele batea la ușa fiecărei insecte ,ca să îi trezească și să înceapă să se bucure de primăvară .

-Bună Mia , zise el când își văzu prietena apropiindu-se.

-Bună, Bruno, răspunse Mia.

-Nu eram sigur ca ne vom revedea .Vreau să spun, că ploaia de ieri și toate celelalte...roști Bruno. M-am gândit că am putea fi reținuți în casă .Dar uite că nu a fosa așa .

-Era gata. gata.

-Ce mai aștepti, haide să ne jucăm! Spuse fericit Bruno. Greta a adus crete colorate .

- Nu m-am putut abține să nu aduc crete. Toata iarna am așteptat să desenez cu crete colorate pe asfalt , dar faptul că nu puteam sa desenez asfaltul acoperit de zăpada ,m-a suparat rău.

După mult timp ,după ce au colorat asfaltul în diferite culori, Misha ,albina cea mai mare , a propus o întrecere în zbor .

- De mult vroiam să imi testez aripile ,au stat o iarnă întreaga înfofolite și acoperite ,fiindcă afară dacă ieșeam ,aripile îmi înghețau și nu mai puteam să zbor. Așa că, să profităm de acest timp minunat si călduros .

După părerea mea, dacă aș fi o găaa și aș avea asemenea prieteni ,nu aș mai putea să mă despart de clipele frumoase petrecute împreuna cu ei ,verile si primăverile ar fi distractive tot împreună cu ei. Amicii aceștia o să petreacă clipe frumoase întreaga primavară, alături de cei dragi.

Primăvara în ochi de copil

*Opriș Daria , a VI-a
Școala Gimnazială „Florea Bogdan” Reghin
Prof. îndrumător: Crăciun Mihaela*

Părea o zi obișnuită. După mulțimea de ore la școală, am decis să fac o plimbare prin parcul de lângă casa mea. Însă, fără să îmi dau seama, m-am îndepărtat mult de oraș, de aglomerație și de zgomotul mașinilor.

M-am trezit într-o poiană verde precum smaraldul. Primăvara venise din ținuturi neștiute. Mirosul îmbătător al florilor m-a umplut de energie, așa că am decis să descopăr întreaga natură, deoarece era plină de lumină și sunet.

Aveam atâtea întrebări și m-am gândit că cel mai potrivit pentru a îmi răspunde este însuși vestitorul primăverii, ghiocelul. Acesta se ivise victorios de după stratul alb de zăpadă.

- Bună, plâpândule ghiocel! Ești foarte gingaș... ai noblețea unui prinț din basme!

- Bună să-ți fie inima! Mulțumesc de compliment, dar să știi că nu e ușor să fii vestitorul primăverii în fiecare an. Tocmai de aceea, noi, ghiociei, cele mai gingașe flori, am fost aleși să vestim primăvara, și ne simțim norocoși să avem o asemenea menire!

- Ce se aude în depărtare?

- Natura se pregătește să revină la viață, nu mai poate fi oprită. Dorești să faci o plimbare revigorantă pentru a descoperi tainele acesteia?

- Desigur, mi-ar face plăcere!

- Uite, insectele lucrează de zor. Albinele, zburând dintr-o floare în alta, culeg polenul dulce și aromat, muștele depun ouă microscopice, fluturii planează în roiuri deasupra bobocilor, iar buburuzele multicolore s-au trezit din amorțeală.

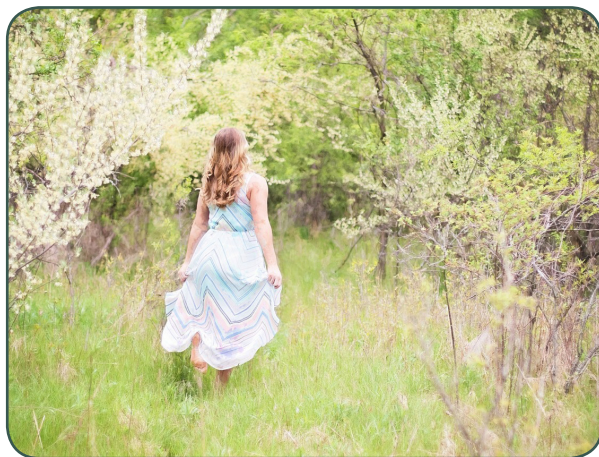
- Da, e un zumzet abia perceptibil...

- Și dacă ești atentă, se aud firav trilurile păsărilor reîntoarse de pe meleaguri mai calde.

- E așa de fascinant! Se pare că luna martie a adus odată cu venirea ei multe daruri...

- Așa este! Privește și la arborii din jurul nostru cum au renăscut dintr-o dată. Mușchiul gros de pe scoarța acestora este tot mai verde, ramurile tot mai viguroase, iar pe vârfuri apar mugurii dătători de viață.

Continuam să privesc la toate semnele naturii, vestitoare de noul anotimp... Primăvară, bine ai venit !

Ce s-a întâmplat a doua zi

*Chirteș Luana , a VI-a
Școala Gimnazială „Florea Bogdan” Reghin
Prof. îndrumător: Crăciun Mihaela*

Venise primăvara. Ghiociei erau prezenti, soarele făcea tumbe pe cer, gâzele și florile toate erau fericite. Insectele se jucau și se simteau bine, până când un nor întunecat a acoperit soarele mândru. A început ploaia. Zâmbetele insectelor dispăruseră brusc. Toate gâzele au dispărut ca prin minune în casele lor. Albinei, Mia i-a venit o idee. Înainte de a pleca în casă, i-a făcut un semn libelulei ca să îi spună ceva :

- Bruno, ne trimitem mesaje pe geam și încercăm să rezolvăm problema!
Da ?

-Ce bine! a spus Bruno încântat.

Cei doi amici au început să scrie pe foi : cuvinte, fraze și propoziții ca să facă cumva să se întâlnească din nou. Începu Bruno , scriind pe foaie ,iar mai apoi Mia să citească de pe foaia lipită de geam , deoarece casele lor erau la trei metri distanță .

-Ce zici,după cum văd ploaia nu se va opri până mâine ,așa că , doar o speranță avem. Așteptăm până mâine , să vedem ce se întâmplă a doua zi .

-De acord ,a spus Mia fără negație .

În dimineața următoare soarele batea la ușa fiecărei insecte ,ca să îi trezească și să înceapă să se bucure de primăvară .

-Bună Mia , zise el când își văzu prietena apropiindu-se.

-Bună, Bruno, răspunse Mia.

-Nu eram sigur ca ne vom revedea .Vreau să spun, că ploaia de ieri și toate celelalte...roști Bruno. M-am gândit că am putea fi reținuți în casă .Dar uite că nu a fosa așa .

-Era gata. gata.

-Ce mai aștepti, haide să ne jucăm! Spuse fericit Bruno. Greta a adus crete colorate .

Înțelepciunea florilor de cireș

Socol Maria , a V-a

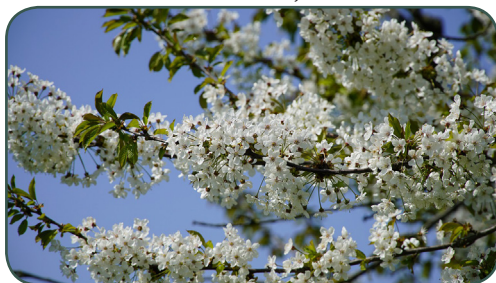
Școala Gimnazială Șăulia

Prof. îndrumător: Magdău Adriana Mihaela

Bunicii mei dețin o imensă livadă de cireși. Întotdeauna mi-a plăcut să alerg și să mă joc printre pomii înfloriți ca pentru o alba sărbătoare de pace, dar primăvara trecută am trait o adevărată revelație.

Parcă niciodată livada nu fusese atât de înflorită, atât de înmiresmată.

Am închis pleoapele sub povara de frumusețe, mireasmă și căldură, și, în același moment, murmure suave m-au învăluit, făcându-mă să pășesc pe un tărâm de basm.

Erau glasurile florilor de cireș care dialogau cu cerul senin-ca cel mai pur safir-într-o armonie desăvârșită.

- Raze calde, strălucitoare, vă mulțumim pentru delicatețea cu care ne-ați mângâiat mugurii.

- Voi ne-ați făcut fericite, deoarece am asistat la magia înfloririi, la acest mesaj divin pentru noi și pentru oameni.

- Este adevărat, dar voi ne-ați adus parfum din Rai și culoare alba, imaculată din aripile îngerilor...

Delicatul Zefir se apropie cu sfială de gingașele flori de cireș -mici bijuterii din perle-și le spuse cu respect:

- Îmi cer scuze că vă întrerup, dar a venit vremea să vă luați rămas bun...

- Ai dreptate, au raspuns calme florile perlate. Rolul nostrum s-a ncheiat. Frumusețea și parfumul se vor transforma în curând în gust, aromă și culoare-în cireșe, deci în hrană.

"O! Câtă candoare! Câtă dăruire! Câtă modestie!"m-am gândit.

Cu o adiere fină, caldă, Zefirul a desprins pe rând petalele imaculate, lăsându-le să cadă ușor pe pământ, acoperindu-l cu un strat de "zăpadă" înmiresmată.

Petale de flori de cireș mi-au nins delicat fruntea și atunci m-am trezit din visare.

Mi-aș fi dorit ca și inima mea să fie o floare albă de cireș. O floare, fie ea cât de mică, lasă în urma ei ceva...parfum, gingășie, nectar, polen, frumusețe, rod pentru că orice lucru aparent mărunț conține o fărâma din măreția divină.

De o frumusețe efemeră-două,trei zile de viață-florile de cireș dau dovadă de o noblețe inegalabilă.

Să învățăm de la flori să lăsăm și noi ceva în urma noastră...

Povestea firului de iarbă

Florea Natalia Lucia , a V-a

Școala Gimnazială Șăulia

Prof. îndrumător: Magdău Adriana Mihaela

Într-o primăvară călduroasă un fir de iarbă se bucura de viața sa scurtă, în diminețile de zi cu zi. Dar, într-o dimineață, firul aude ceva venind spre el. Dintr-o dată vede că firele de iarbă din stânga lui nu mai sunt.

-Unde sunt, unde sunt? se întreba nedumerit firul de iarbă.

Atunci un alt fir din altă curte îl lămurește:

-I-a tăiat!

-Cine? întreabă firul de iarbă.

-Omul, îi răspunde celălalt fir.

-De ce?

-Pentru a nu crește prea înalte.

-Dar de ce trebuie să ne taie chiar pe noi?

-Acum și tu, de ce aceea, de ce cealaltă..., de ce nu îți pui și tu mintea la contribuție?

-Păi, păi, păi...

-Păi, păi, păi, zi și tu altceva!

-Ce vrei să zic?

-Altă întrebare! Din nou?

-Da, și?!

-M-am săturat de atâtea întrebări!

Firul nostru nu a mai apucat să răspundă, căci omul l-a și tăiat.

Ultima suflare a firului a fost cu un mare semn de întrebare: „De ce?”.

Să nu lăsăm florile să sufere!

Socol Antonia, a VI-a

Școala Gimnazială Șăulia

Prof. îndrumător: Magdău Adriana Mihaela

Alin era un băiețel de vreo 7/8 ani, cu un fond sufletesc bun, dar uneori prea neastâmpărat. Din această cauză, părinții erau nevoiți să repare sau să înlocuiască unele obiecte pe care copilul le spărgea sau le defecta.

Într-o zi de primăvară el a observat că în grădină răsăriseră ghiociei. Fără să stea prea mult pe gânduri, i-a rupt și i-a împrăștiat pe iarba verde ca smaraldul.

Apoi a luat mingea și a început să se joace fără să-i pese că plăpânzii ghiociei erau striviți. Deodată a auzit glasul supărat al mamei:

- Alin, cum poți să fii atât de crud?
- Dar ce-am făcut, mămico? a întrebat mirat băiatul.
- Mai și întrebi? Ție nu ți-e milă de gingașii ghiociei care sunt clopoșii primăverii?

Mama s-a aplecat și a început să adune cu o deosebită delicatețe ghiociei striviți pe care i-a pus într-un vas cu apă.

În timp ce făcea acest lucru, mama îi spunea lui Alin:

- Uite copile! Fiecare ghiocel, fiecare floare este un suflețel creat de Dumnezeu. Acești ghiociei, pe cât sunt de fragili, pe-atât au fost de puternici atunci când au străbătut cu vitejie prin stratul înghețat de zăpadă, ca să ne bucure pe noi, oamenii, să înfrumusețeze natura. Chiar dacă nu le auzi și nu le simți durerea, ei suferă acum enorm.

Spunând aceste cuvinte, mama a atins obrazul băiețelului cu unul dintre ghiociei striviți...

După câteva clipe, două lacrimi diamantine au înnobilat ochii copilului care a șoptit:

- Iartă-mă, te rog, mămico și iertați-mă și voi, ghiociei!

- Și eu! a adăugat Buburuza.
- Ai ales bine! I-a spus Pasărea Ghiocelului.

Privirea severă a mamei s-a înduioșat când i-a răspuns cu bândețe:

- Sigur că te iertăm, dragul meu, deoarece vedem că-ți pare rău din toată inima. Să știi că o floare nu poartă rânchiună celui care o rupe, nu se revoltă, din contră, în tăcere își așteaptă sentința... ofilirea. Să nu lași niciodată florile să plângă, să sufere.

Pământul fără flori e ca cerul fără stele...

Din ziua aceea, Alin a început să îngrijească în mod deosebit florile, iar celor rănite, încerca să le alinte suferința.

Acum este adult, a terminat Facultatea de Horticultură și a plantat peste șaptezeci de soiuri de ghiocei- florile lui preferate.

Discuția despre primăvară

*Popa Alexia, a VI-a
Școala Gimnazială „Nicolae Bălcescu”, Târgu-Mureș
Prof. îndrumător: Belean Adela Maria*

Era o zi frumoasă de pe la începutul primăverii, în martie. Două flori discutau despre primăvară:

- Mie îmi place că a venit primăvara! Totul este din nou verde!
- Și mie! Totul s-a trezit la viața!

Buburuza intervine:

- Au apărut din nou animalele!
- Vremea este din nou caldă, a adăugat Pasărea.
- Copiii se joacă pe afară toată ziua, a spus prima floare.
- Dar totuși care este simbolul primăverii? a întrebat Buburuza.

Pasărea cea înțeleaptă a spus:

- Ghiocelul este deoarece cu el începe primăvara. Când cresc ghiocelii a venit primăvara.

- Ura! Ura! Ura! Eu sunt simbolul primăverii! spuse fericit Ghiocelul.
- Ar trebui să fiu eu pentru că sunt mai frumoasă! spuse invidioasă Zambila.

- Oamenii au decis, noi nu putem face nimic, spus Pasărea.
- Off! Îmi pare rău Ghiocelule! Mă bucur pentru tine!
- Nu e nimic. Haideți să ne bucurăm de vremea frumoasă!
- Da, haideți! Dar ce facem? întreabă Buburuza.
- Eu zic să îl lăsăm pe Ghiocel să aleagă, spuse Pasărea.
- Și eu! a spus Zambila.
- Hmmm! Haideți să cântăm! zise Ghiocelul.

Și toți au cântat în cor cântece despre primăvară. După câteva ore:

- Ce bine m-am distrat! a exclamat Zambila.

- Mă bucur că v-a plăcut! zise fericit Ghiocelul.

Apoi toți în cor au strigat:

- Trăiască Ghiocel! de nenumărate ori.

Uite așa a trecut o zi frumoasă de primăvară!

Gâlceavă de primăvară

*Belean GeorgeCiprian, a VI-a
Școala Gimnazială „Nicolae Bălcescu”, Târgu-Mureș
Prof. îndrumător: Belean Adela Maria*

Ușor,ușor zăpada se pierde în neantul umed și cald al pământului. Razele timide ale soarelui au topit și ultima urmă a iernii.

Un căpșor alb, amețit se întrezărește printre firele răzbețe de iarbă. Era Ghiocelul, primul vestitor al primăverii.

- Cine sunt eu? De unde am apărut și unde sunt?
 - Ha,ha,ha! Ce amețit ești !Te consideri isteț și nici măcar nu știi cine ești.
 - Cine vorbește? Ești cumva prietenul meu?
 - Bineînțeles că nu sunt prietenul tău! Întotdeauna mi-o iei înainte ...
- Uită-te cât sunt de frumos! Am culoarea violet, miros îmbătător și toată lumea mă iubește.
- Nu înțeleg. Ce ai cu mine? Sunt atât de plăpând, mi-e și un pic frig... și am nevoie de un prieten...
 - Eu sunt Toporașul și sunt regele primăverii! Eu sunt puternic și nu îmi plac ființele slabe așa că pa și pusi, mogâldeată albicioasă! Și să nu uiți că ai o viața tare scurtă.
 - Tu trăiești mai mult?

Toporașul rămase uimit de îndrăzneala Ghiocelului. „Dar câtă dreptate avea...” își zise, ca trezit dintr-un somn adânc.

- Dacă mă gândesc mai bine...nici eu nu trăiesc mai mult, din păcate.
- Atunci de ce ne certăm, că suntem cam la fel. N-ar fi mai bine sa ne împăcăm și să fim fericiți în viața asta scurtă?
- Că bine zici! De acum ești prietenul meu!

Din ziua aceea, Ghiocelul și Toporașul au rămas buni prieteni și vestesc, în fiecare an, primăvara.

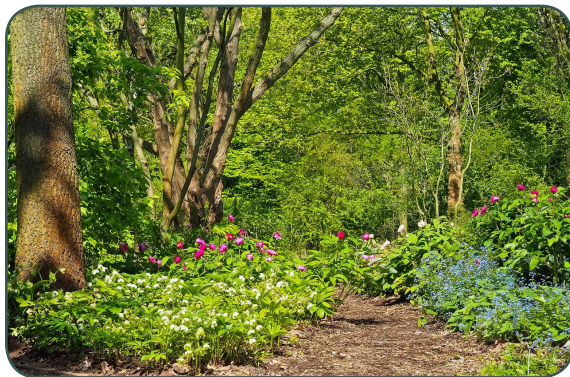
Vis de primăvară

*Puiu Andreea Natalia, a VI-a
Școala Gimnazială „Nicolae Bălcescu”, Târgu-Mureș
Prof. îndrumător: Belean Adela Maria*

După o iarnă friguroasă, cu zăpadă din belșug, viscol și ger, primăvara dă primele semne că a venit în viața noastră și că a adus o dată cu ea renașterea naturii.

În ultimele zile un soare strălucitor a apărut pe cerul albastru și căldura mult așteptată a început să se simtă. În acele zile întreaga natură începe să reînvie și să se bucure de timpul primăverii. Apar primele semne ale primăverii : iarba ce încolțește, mugurii copacilor, ghioceii și celelalte floricele care se pregătesc să înflorească. Încă puțin și spectacolul primăverii va începe deplin.

În poienița din spatele casei bunicilor mei, priveliștea era minunată. Într-un ascuns locșor se bucurau ghiocei înfloriți și boboci de brândușe albastre, plante despre care se poate spune că au capacitatea de a simți grosimea stratului de zăpadă și vor răsări numai când acesta se topește.

În mulțimea aceea de ghiocei, un bobocel mic de brândușă albastră este trist. Ghiocelul de lângă el îi vede tristețea și îl întreabă:

- De ce ești tristă micuță Brândușă albastră ?

- Cum să nu fiu Ghiocelule, când văd frumusețea ta și a celorlalți ghiocci din jurul meu care ați înflorit și vă bucurați în fiecare clipă de răsăritul razelor de soare.

- Dar nu trebuie să fii tristă, pentru că deși ești mică încă, vei deveni și tu din micul bobocel o minunată floare, când Zâna Primăverii va ajunge la tine să presare praful magic al primăverii în jurul tău.

- Dar cât mai durează, Ghiocelule, până voi înflori și eu ? Așa greu tece timpul...

- Acum este doar începutul primăverii, noi suntem primii vestitori și ne este predestinat să înflorim mai repede decât celelalte flori, dar chiar dacă tu vei înflori mai târziu poți deja să te bucuri și tu de cântecul păsărelelor, de adierea caldă a vântului de primăvară și timpul va trece mai repede, în câteva zile și vei înflori și tu.

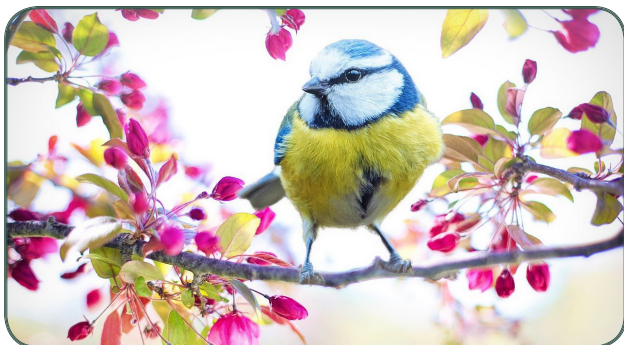
O păsărică auzind discuția celor două flori interveni și ea:

- Mă scuzați că intervin în discuția voastră frumoase floricele, acum m-am întors din țările calde și pe drum m-am întâlnit cu Zâna Primăverii, care mi-a spus că va veni doar la floricelele cuminiți.

Mica brândușă promise Păsării și Ghiocelului să nu mai fie tristă și să aștepte încrezătoare să înflorească și ea.

A doua zi dimineață, la răsăritul soarelui, bobocelul Brândușă s-a trezit cu Zâna Primăverii lângă ea care presăra praful primăverii peste ea transformând-o într-o frumoasă brândușă albastră, stăpână pe ea.

Primăvara este anotimpul meu preferat, deoarece înseamnă reînvierea la viață a întregii naturi.

Pădurea primăvara

*Stoica Robert, a V-a B
Școala Gimnazială Sf. Gheorghe, Sângeorgiu de Mureș*

Vulpea se plimba prin pădure, la un moment dat se întâlnește cu un urs care era la marginea râului. Vulpea se uită la el și îi zice:

- Ursule, nu mai pescui pești și du-te la cioară că știe unde sunt cei mai mulți.

- Sigur mă ajută cioara?

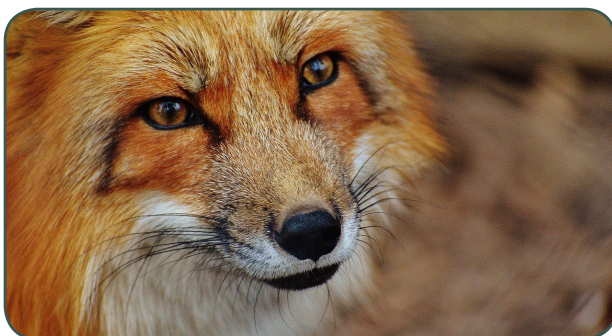
Vulpea se duce la ea și îi spune să îl ajute la pescuit. Vulpea îi mai spune la cioară:

- Când îl vezi pe urs, te rog întreabă-l unde este mult cașcaval gratis, să mergem și noi.

Apoi cioară o avertizează: „Nu mă păcălești?”

Vulpea îi zice să aibă încredere în ea, dar vicleană cum o știm, vulpea își ținea degetele încrucișate.

Un iepuraș care se juca cu un fluturaș galben îi spune ciorii să nu se încreadă în vulpe și să se bucure de primăvara caldă și parfumată.

Emoțiile primăverii

*Andreas Candale, aV-a
Școala Gimnazială „Sf. Gheorghe”, Sângeorgiu de Mureș
Prof. coordonator: Gabriela Buta*

Iarna a plecat cu pași mărunți, iar primăvara caldă a sosit cu amicul ei, soarele.

O dată cu venirea primăverii, natura prinde viață, răsar florile, în special ghiociei, înverzește iarba, copiii merg la joacă bucuroși că a venit primăvara.

Într-o după-amiază a primăverii, mă plimbam cu bicicleta bucuros că a venit primăvara, și dintr-o dată am auzit că mă striga cineva pe nume, era colegul meu foarte bun:

Bună, Andreas!

Bună, Bebe!

Atât am așteptat primăvara! E cald, e soare, sunt foarte fericit că a venit primăvara caldă!

Tu?

Și eu, ador primăvara! E mult soare, e multă natură! E minunat!

Am așteptat foarte mult primăvara. S-au întors păsările călătoare din țările calde, au răsărit floriile, copacii înfloresc, e multă verdeață.

Următoarea zi, am ieșit cu câinele meu la plimbare în apropierea casei mele, unde era un deal la margine de pădure, era un deal cu multă iarbă și multe floricele. Acolo obișnuiam eu și tatăl meu să ne aducem caței să se joace împreună în natură, era un loc frumos cu mult soare. Câinii mei se distrează mereu acolo prin verdeață și prin floricele.

De 1 martie sărbătorim ziua mărtișoarelor, unde băieții dăruiesc mărtișoare și ghiociei fetelor!

De 8 martie sărbătorim ziua mamei, unde copiii dăruiesc mamelor flori, felicitări, cadouri și multă dragoste!

Iar de 9 martie sărbătorim ziua tatălui, unde copiii dăruiesc taților multă iubire, afecțiune și cadouri!

Anotimpurile

*Muica Vlad, aV-a
Școala Gimnazială „Sf. Gheorghe”, Sângeorgiu de Mureș
Prof. Gabriela Buta*

Primăvară, primăvară
Mă bucur că ai venit iară
Cu covorul tău de flori
Cu cântec de privighetori
Vară caldă și senină,
De copii, mereu e plină
Și la mare și la munte
Să fie vacanță, zile multe.
Toamnă a rodului bogată
De pe câmpuri adunată
Clopoțelul sună iară
Haideți măi, copii la școală !
Pleacă toamna, vine iarna,
Bucuria noastră-i sania
Moș Crăciun e cu cadouri
Noi ne-alegem cu surprize.

Încântare

*Pop Mara, a VI-a
Școala Gimnazială „Gh. Șincai”, Râciu
Prof. coordonator Lungu Gianina*

Din văzduh se simte iară
Un miros de primăvară.
Văi, dealuri și câmpii
Prind frumos a înverzi.

Păsărele, fluturași,
Mieii zburdă pe imaș,
Chiotele de copii
Răsună astăzi pe câmpii.

Din pădurea încă gri
Ghiocelul se ivi,
Sub covorul de zăpadă
Vin copiii să-l culegă.

Primăvară, draga mea,
Adu raze-n viața mea
Și cântă-mi liniștită,
Căci eu sunt fericită! .

Mărțișor

*de Chiseliciuc Andrei, a V-a A
Școala Gimnazială „Gh. Șincai”, Râciu
Prof. coordonator Lungu Gianina*

Frunză verde, știu să-i cânt
Mamei mele pe pământ!
Mi-a dat viață și mă crește
Mă-ngrijește, mă iubeste!

Frunză verde, cântul meu
Vine de la Dumnezeu,
Zâmbet cald, iubire mare,
Mama pentru mine are!

Frunză verde mărăcine,
Mă gândesc mamă la tine,
Varsă-n suflet mângâiere,
Tu mereu să-mi dai putere!

Verde fir de frunză,
Ieri am prins o buburuză,
Am suflat și-a zburat lent
Mărțișor pe al mamei piept!

Chemarea primăverii

*de Máté Dalma Noémi, aVI-a D
Școala Gimnazială „Sf. Gheorghe”, Sângeorgiu de Mureș
Prof. Gabriela Buta*

Primăvară, primăvară,
Vino repede-n în țară!
Te aștept cu nerăbdare
Cu zâmbete și veselie.
M-am săturat
De frig și ceață!
Vreau să-ț văd
Măreața ta față.

Să văd pădurea înverzită,
Puișori pe crengi
Cuiburi pregătite
Pentru pui de păsărele.

Puișori gingași și jucăuși
Soarele să-i mângâie
Cu căldură și lumină
Ca o mână iubitoare
Alungă orice furtună!
În poalele tale colorate,
Adă-ne flori înmiresmate:
Ghiocei și margarete
Să ne-înpododim cu ele!

Pentru darul tău îți mulțumim
Mici și mari dar toți copii!
Te salutăm cu cântece-n cor
Sub cerul albastru, fără nori.

Primăvara

*Szabo Cristian, aV-a
Școala Gimnazială „Sfântul Gheorghe”, Sângeorgiu de Mureș
Prof. coordonator Buta Gabriela*

Primăvară, primăvară,
Ce emoție aduci-n țară,
Aduci flori și păsarele
Aduci zâmbet mamei mele.

Primăvară, primăvară,
Aduci viață la țară.
Pe ogoare pe câmpii
Oamenii ies mii și mii.

Rândunele și furnici
Gâze mari și gâze mici
S-au adunat la-olaltă
Să sărbătorească primavara toată.

Ghiociei și viorele,
Albine și turturele ,
Toate s-au trezit din somn
Și cânta la unison... „Imnul veseliei“

Primăvara mea iubită

*de Moti Silvia Gabriela, a VI-a
Școala Gimnazială „Gh. Șincai”, Râciu
Prof. coordonator Lungu Gianina*

Mult iubită primăvară,
Te aștept cu mare drag,
În grădină să apară
Ghiociei și toporași!

Toți copiii, hai la joacă
În grădina cea cu flori,
Să ne bucurăm cu toții
De dragile noastre flori!

Te așteptăm cu mare drag
Și căldură pe deplin,
Scumpa noastră primăvară,
Noi cu toții te iubim!

Tu pe toate le-mplinești
Flori mamei îi dăruiești,
Anotimpul meu iubit,
Îmi dai aer să respir!

Vis de primăvară

*de Morar Denisa, a VI-a
Școala Gimnazială „Gh. Șincai”, Râciu
Prof. coordonator Lungu Gianina*

Zorii zilei revărsați,
Peste iarbă toporași
Prevestesc un soare dulce,
Bucurie-n gând aduce,

Înălțați peste hotare,
Peste mic și peste mare.
Un zarzăr mic, lângă cais,
Stă frumos ca într-un vis,

Bălți albastre și-nsorite,
De omăt abia topite.
Pe câmpii, copii zglobii,
Strâng bănuți de păpădii.

Un chip firav, blând
La lumină a ieșit
Să vestească el plâpând
Vestitor, mic aiurit.

Un zâmbet vesel se aude
Printre flori, unde se-ascund
Albinuțe lucrătoare
Ce vestesc o bunăstare!

E primăvară!

*Vaida Alexandra, a V-a
Școala Gimnazială „Sf. Gheorghe”, Sângeorgiu de Mureș
Prof. coordonator Buta Gabriela*

E soare cu nori,
Sunt multe culori
Se-ntorc în zbor
La cuibul lor, cocori.

Firul de iarbă
Crește-ncetișor
Un ghiocel plâpând
Se-arată de cu zor

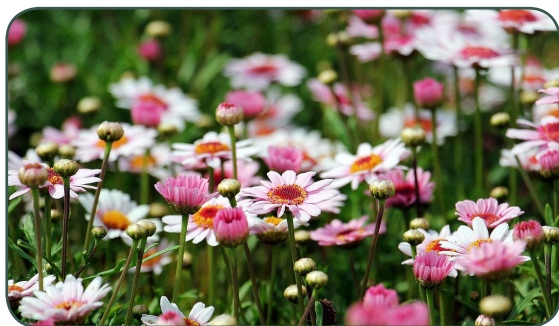
Un vânt călduț adie
Un fir de pădăie
Brândușă, clopoței și toporași
Răsar în umbră dintre brazi.

E primăvară, iară, primăvară!
Ieșiți copiii și voi afară
V-așteaptă parcul plin de flori.
Printre evantaiul de culori.

Emoția primăverii

*Uleșan Melania, a V-a
Școala Gimnazială „Sf. Gheorghe”, Sângeorgiu de Mureș
Prof. coordonator Buta Gabriela*

A venit primăvara călduroasă
Pe la fereastra din colț de-acasă
A sosit cu soare strălucitor
Mândru ca un prințisor
Primăvara e frumoasă
Uneori și capricioasă
Răcoarea ploilor și supărarea norilor
Prin livezi cu veselie
Mugurii își fac de știre
Ghiociei rând la soare
Florile cu pălărioare

Primăvară, ai venit!

*Dumitru Laura, aV-aA
Școala Gimnazială „Sfântu Gheorghe”, Sângeorgiu de Mureș
Prof. coordonator: Buta Gabriela*

În grădină am ieșit
Cu uimire am văzut
Cum un ghiocel a răsărit
Primăvară bine ai venit !
Soarele a răsărit
Și florilor le-a zâmbit
Câmpul a înverzit
Natura la viață a revenit.
Copiii la joacă au ieșit
Tare s-au înveselit
Natura la viață a revenit.
La plimbare am pornit
Cu părinți și cu bunici
Primăvară bun venit!

Feerie de primăvară

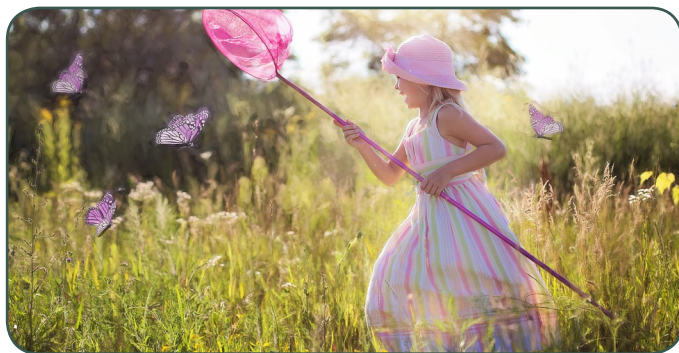
*Avram Delia, a VI-a
Școala Gimnazială „Sf. Gheorghe” Sg. de Mureș
Prof. coordonator: Gliga Mihaela*

Iarăși vine primăvara
Cu-ale ei frumoase flori,
Noi vom fi din nou afară
În lumină și culori.

Și de-o fi să plece iară
Iarna cu-ale ei furori,
Vine, vine vremea bună
Ce răsare dintre nori.

Fluturași zburând alene
Mângâiați de-albastru nor
Trec de noi, zburând și iară,
Coboară ușor în zbor.

Sub a cerului coroană
Noi ne apucăm din nou
Să sădim aceeași goană,
După fluturi, după flori...

Mama și primăvara

*Sămărghițan Andreea-Raluca
Școala Gimnazială „Sf. Gheorghe” Sg. de Mureș
Prof. coordonator: Gliga Mihaela*

Primăvara a sosit
Cu alaiul ei de flori
Soarele a răsărit
După o perdea de nori.

Azi e ziua ta, mămico,
Este zi de sărbătoare.
Trandafiri și lăcrămioare
Pentru tine înfloresc

Mamă bună, mamă dragă,
Te-oi iubi o viață-ntreagă
Pentru tot ce ai făcut,
Pentru că tu m-ai crescut!

Tu ești ca un ghiocel,
Ghiocel- firav și subțirel
Te iubesc și te respect,
Tu ești al meu Univers.

Pasărea

*Crefelean Antonia-Alexia, a VI-a
Școala Gimnazială „Sf. Gheorghe” Sg. de Mureș
Prof. coordonator: Gliga Mihaela*

În pădurea înverzită
Am zărit un cuib c-un ou,
Am urcat în pom grăbită
Auzind un surd ecou.

Era mama păsăricii
Spintecând cerul în două
Simțind în cioc gustul fricii
Apărându-se pe-amândouă.

Și-așa priveam un tablou nou
Frumos, la fel c-un bibelou;
Vedeam iubire și-nflorire,
O nouă viață aurie.

Vedeam grijă și-ocrotire
Cum doar natura știe,
Iar acolo în neștire
Vedeam o mamă grijulie.

Bucuria primăverii

*Babeș Ilinca Maria, clasa a VI-a,
Școala Gimnazială Petre N Popescu Vânători, județul Mureș
Prof. coordonator: Ciorăneanu Voichița Nicoleta*

Primăvara a venit
Și copiii au ieșit
La cules de viorele,
Toporași și albastrele.

Iar în crângul adormit
Babele au îndrăznit
Să prezică iar venirea
Primăverii mai devreme.

Fluturi albi, multicolori
Stau pe ramurile pomilor
Și vestesc venirea lor
Tuturor oamenilor.

De pe creangă zboară iară
Păsărica cea vioaie.
Salutare, primăvară!
Bine ai venit, tu soare!

Primăvară, bun venit!

*Tinu Elena Petronela, clasa a VI-a,
Școala Gimnazială Archita, jud. Mureș
Prof. coordonator: Ciorăneanu Voichița Nicoleta*

Luna martie a venit
Ghiociei au răsărit,
Primăvara ne-au vestit
Iar florile mi-au zâmbit.

Soarele acum el vine
Aducând mii de albine,
Care fac o farmacie
Ca să ne simțim mai bine.

Mielușeii au venit
Pe câmp verde au ieșit
Zburdând veseli, mititeii
Se întrec în joc ca zmeii.

Păsărelele-au sosit,
Cu mult spor au construit
Cuiburi multe mii și mii
Pentru puii lor zglobii.

Primăvară, bun venit!

Anotimpurile

*Somodi Ianis-Marian, a V-a
Școala Gimnazială „Sf. Gheorghe”, Sângeorgiu de Mureș
Prof. coordonator Buta Gabriela*

Pe timpul meu florile-nfloresc
Îți eliberez povara,
Anotimp mă mai numesc
Ați ghicit,sunt primăvara.

Cea mai călduroasă sunt,
Toți copiii mă iubesc,
Încălesc al tău pământ,
Eu,chiar vara mă numesc.

Îți aduc multe gustări,
Sunt chiar eu,aceeași doamnă,
Am venit de peste mări,
Sunt chiar eu stimata toamnă.

Îți aduc un prieten nou,
Sunt cu totul înnoită
Mai frumoasă,ca-n tablou,
Eu sunt iarna-nzăpezită!

Dialog între flori

*Chirilă Sara Dalida, clasa a V-a,
Școala Gimnazială N. Bălcescu, Tg. Mureș
Prof. coordonator: Belean Adela Maria*

Primăvara a sosit,
Căldura a revenit,
Iar laleaua îngâmfată,
A-nceput a vorbi-ndată:

-Eu sunt cea mai delicată,
Cu silueta mea dezvoltată.
-Eu sunt cea mai colorată,
A spus zambila, panicată.

Însă, ghiocelul cel voios,
Le-a spus puțin cam nervos:
-Lauda de sine,
Nu miroase-a bine!

Florile, mult s-au mirat,
În final, l-au ascultat.
Ghiocelul le-a iertat,
Și toți s-au bucurat!

Mamă

*Dan Daria, clasa a V-a,
Școala Gimnazială N. Bălcescu, Tg. Mureș
Prof. coordonator: Belean Adela Maria*

Dragă mamă-ți mulțumesc
Eu pe tine te iubesc.
Ești frumoasă ca o stea,
Te păstrez în inima mea.

Tu sigur ai o iubire mare,
Poate eu te iubesc mai tare.
Sau dacă s-a produs ceva greșit?
Pentru că noi ne iubim infinit.

Ce pot spune, mămica mea?
Ești frumoasă ca nimenea.
Îți doresc numai bine,
Și o primăvară cum se cuvine!

Primăvara a venit!

*Dan Daria, clasa a V-a,
Școala Gimnazială N. Bălcescu, Tg. Mureș
Prof. coordonator: Belean Adela Maria*

Primăvara a venit!
Roua dimineții am zărit.
Iar acum a ieșit
Mugurele înflorit.
Albinele culeg din ei,
Vesele plecând din tei.
Astăzi e mai cald afară
Rândunica zboară iară,
Ah, ce primăvară rară!

Primăvara

*Dan Daria, clasa a V-a,
Școala Gimnazială N. Bălcescu, Tg. Mureș
Prof. coordonator: Belean Adela Maria*

Iarna a plecat.
Pământurile s-au dezghețat.
Pentru că a venit o căldură mare,
A primăverii roditoare.

Primăvară, primăvară,
Bun venit la noi în țară!
Tu natura o trezești,
Gâzele le dezmorțești.

Zambile, lalele au înflorit
Și ghiocelul cel vestit.
Buburuza a reînviat,
Din scoarța unui copac.

Primăvară, draga mea.
Te rog frumos, nu pleca.
Fluturii zburdă pe-aici,
Și ne lasă mulți pupici!

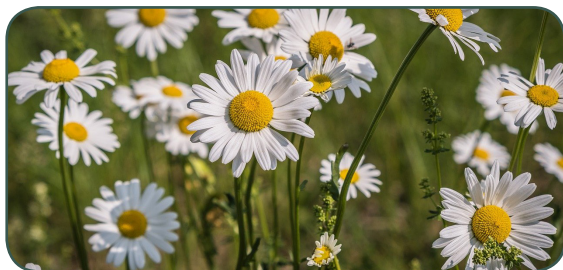
Vecina mea, Mama mea

*Dan Daria, clasa a V-a,
Școala Gimnazială N. Bălcescu, Tg. Mureș
Prof. coordonator: Belean Adela Maria*

Draga mea vecină,
Își mulțumesc de grijă
Căci, când cheie n-am avut,
Tu ușa mi-ai desfăcut.

A doua mamă pentru mine ești,
Pentru că mă iubești și grijești.
Un fel de fiică îți sunt eu,
Fiindcă îți pot spune totul mereu.

Nu știu cum să-ți mulțumesc
Și, sincer, te iubesc.
De aceea am scris o poezie
Dedicată numai ție!

Sentimentele primăverii

*Oltean Noelia, clasa a V-a,
Școala Gimnazială Șăulia, jud. Mureș
Prof. coordonator: Magdău Adriana Mihaela*

Primăvara a venit
Noi din nou ne-am veselit
Ghiociei și viorele
Ne jucăm din nou cu ele.

Din nou un film frumos privesc
Mii de albine, cum roiesc.
Fug copiii la pădure
Ghiociei să-i adune.

Copacii iar înmuguresc,
Fructe mari din ei cresc,
Bunătate, fericire,
E din nou la noi! Ce bine!

Flori pe câmp, din nou răsar
În noi inimile sar
Acum pot să stau afară
Să mă joc până spre seară.

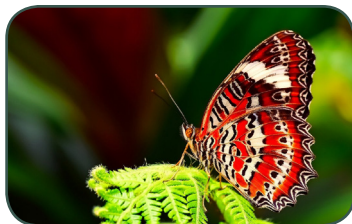
Simfonia primăverii

*Florea Natalia Lucia, clasa a V-a,
Școala Gimnazială Șăulia, jud. Mureș
Prof. coordonator: Magdău Adriana Mihaela*

Primăvară, ce frumoasă ești,
Tu în cer mi te-oglindești
În acel cer senin
Cu rândunele mi te-nchin.

Câmpiile sunt acoperite de flori înmiresmate
De te îmbie să le miroși pe toate,
Fluturii se trezesc
Și pe noi ne uimesc

Cu coloritul lor firesc,
Pe care toți îl iubesc
În apa cristalină,
Care curge la vale, lină

În care se oglindesc
Toți cei ce se privesc
Și de cobori în lunca tihnită,
Care așteaptă înverzită
Să te bucuri de primăvara însorită
Și de laleaua înflorită.

SECȚIUNEA DESEN 2020

EMOȚIILE PRIMĂVERII 2019

The background of the entire page is a photograph of a grassy field at night. The grass is dark green and slightly out of focus. In the upper half of the image, there are numerous bright, out-of-focus light sources that create a bokeh effect, appearing as soft, glowing yellow and white circles. Some of these lights are larger and more intense, while others are smaller and more numerous. The overall atmosphere is serene and dreamy.

ISSN 2284-9300

Sângeorgiu de Mureș